

ירושלים, כ"ז סיון תשכ"ג
19 ביוני 1963

19.6.63 - יום ד'

10.45 - חב"ד חזר מרוסיה (10 ימים) ומאירופה.
היה גם בגרוזיה. שם יש יהדות, יש כשרות, בתי-
כנסת. יש שם סאה אלף יהודים. גם בבוכרה כסאה
אלף יהודים עם היהודים ההרריים - כל אלה קשרם
ליהדות עמוק. בדרך כלל ברור שהשלטון החלים לעקור
את היהדות משרשה באופן עקבי ואכזרי ביותר. אסנם
עצם קיום מדינת-ישראל, הופעת השגריר הישראלי,
שדור "קול-ישראל" לגולה - מחזקים היהדות. היתודים
שנפגש אתם שואלים אם אנו יודעים סבלם ודואגים
לקיומם. בטיפלים הלך שלוש פעמים להתפלל. ניתן לו
מקום מכובד - אבל סובל. הגבאי סגרש אנשים שרוצים
לגשת. ראה בחור צעיר שהביס אליו כל הזמן. חב"ד
שאל אם הוא יודע עברית - ענה כן. אבא לימד אותו.
בית השגרירות הוא קטן, וזה זמן רב מנהלים מו"ס על
בית יותר גדול ללא תוצאות - עוקבים אחרי כל איש.
חב"ד הרגיש שעוקבים אחריו יום ולילה. חברי השגרירות
לא רשאים ללכת לסום מקום בלי רשות מוקדסת. למעשה
כולם מצויים במאסר. יש סרם לחשיבות המשמרה. מראים
תפיסת כל מיני פושעים, מבלי לנקוב בשמם. כשסראים
מבריה - קוראים בשמו היהודי, ופרצופו היהודי.

19.6.63 - יום ד'

11.30 - שמעון. שאלתי מדוע משה מסרב להישאר.
יש חמשה תיקים חשובים: אוצר, חוץ, בסחון, תעשיה,
רה"מ. כל התיקים יהיו בידי שלושה: אשכול,
גולדה, ספיר. אין לשלחתם רעיון מדיני. אילו היו
מציעים שמעון לבסחון - היה נשאר, עכשיו אין עניון
הוא רוצה לכתוב ספר. יגאל הציע לאשכול שימסור לו
הבסחון. שמעון דיבר עם אשכול. אשכול הציע לו
סגנות הבסחון. שמעון הציג לו תנאים:
חסון
מסל צבאי, קשרים עם גרמניה ועוד.

שמעון הציע למנות משה כסר הבסחון. אשכול אמר
שלא יסכים לכך.
- בינתיים נחקבלה ידיעה מאשכול כי משה מסכים להישאר.

12.30 - נתנאל לורך. הולך כשגריר לפרו ובוליביה.
בפרו שלטה חונטה צבאית, עכשיו נבחר בתמיכתם נשיא
בלא אונדה, הכנסיה וחקומוניסטים תמכו בו. לפני
שנה נבחר צלטורה, סוציאליסט, והצבא סילק אותו. בפרו
יש השפעה קטולית חזקה, יש אהדה לפרנקו. לא
ידידותית ביותר.
בבוליביה אינם אהבם הם ששים אחוזים, עניים.
האנצ'ל